

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.103/2025/14. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. január 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. május 22. napján kihirdetett, 31.B.21/2024/90. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében *megváltoztatja.*

Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak által megvalósított kábítószer-kereskedelem büntetének jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, melyet társtettesként követtek el.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 8 (nyolc) évre súlyosítja, valamint a tőle lefoglalt 2.161.280,- (kettőmillió-egyszázhatvanegyezer-kettőszáznyolcvan) forint erejéig vagyonekpozást rendel el.

Terhelt2 II.r. vádlottól lefoglalt 1.277.000,- (egymillió-kettőszázhetvenhétezer) forintból Terhelt4 (cím20) részére 1.039.415,- (egymillió-harminckilencezer-négyszáztizenöt) forint kiadását rendeli el, majd az ezután fennmaradó 237.585,- (kettőszázharminchétezer-ötszáznyolcvanöt) forintra, illetve a lefoglalt 230,- (kettőszázharminc) euróra, valamint 7.649.000,- (hétmillió-hatszáznegyvenkilencezer) forint erejéig vagyonekpozást rendel el.

A bíróság a 07060/1185/2021.bü. számon bevételezett, a bűnjeljegyzék 40.tételszáma alatt kezelt Samsung S23 típusú mobiltelefon lefoglalását megszünteti és Terhelt4 (cím20) részére kiadni rendeli, a 45., 47-50., 52-64. tételszám alatt kezelt bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A bíróság felhívja Terhelt4 figyelmét arra, hogy ha a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a részére kiadandó dolgokat, azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az elsőfokú eljárás során 4.388.828,- (négymillió-háromszáznyolcvannyolcezer-nyolcszázhuszonnyolc) forint bűnügyi költség merült fel, melyből I.r. vádlott 708.413,- (hétszáznyolcezer-négyszáztizenhárom) forintot, II.r. vádlott 3.456.314,- (hárommillió-négyszázötvenhatezer-háromszáztizennégy) forintot köteles megfizetni, míg 219.101,- (kettőszáztizenkilencezer-egyszázegy) forint az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt2 II.r. vádlott születési helye és ideje helyesen születési hely, idő.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az I.r. és II.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2024. október 2. napjától 2025. május 5. napjáig megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és 2025. május 22. napján kihirdetett, 31.B.21/2024/90. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg, ezért őt 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A kiszabott büntetésbe beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A bíróság Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét ugyancsak kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg, ezért a bíróság 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. II.r. vádlott vonatkozásában is beszámította a kiszabott büntetésbe az általa előzetes fogvatartásban töltött időt, és vele szemben 5.633.000,- Ft vagyonek Kobzást rendelt el.

A bíróság II.r. vádlottat az ellene löfegyverrel visszaélés büntette (Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokon eljáró bíróság részint elkobzás, részint a lefoglalás megszüntetése és megsemmisíteni rendelés, továbbá a vádlottak részére történő kiadás és a megállapított vagyonek Kobzás, valamint bűnügyi költség biztosítására történő visszatartás útján rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek és egyéb dolgok további sorsáról.

A Magyar Állam által viselendő összeg meghatározása mellett kötelezte az I.r. és II.r. vádlottakat a felmerülő további eljárási költségek viselésére.

Az elsőfokú ítélet a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságának hiányában Terhelt4 IV.r. vádlott ellen emelt vád alóli felmentésről is rendelkezett, nevezett terhelttel szemben az elsőfokú ítélet fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

[2] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére súlyosítás végett, a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése érdekében, míg I.r. vádlott enyhítésért, a védője eltérő minősítés megállapításáért és enyhítés érdekében, II.r. vádlott és védője pedig ugyancsak enyhítésért terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.139/2024/6-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi jogorvoslati indítványokat nem tartotta alaposnak.

Rámutatott arra, hogy a felülbírálat I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában teljeskörű, azonban a II.r. és IV.r. vádlottak esetében a felmentő rendelkezések nem bírálhatóak felül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa elfogadott bizonyítékok tartalmát azonban nem a szükséges mértékben, illetőleg részben iratellenesen rögzítette a tényállásban, megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, erre figyelemmel az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és

d) pontjai alapján részben megalapozatlan, ez azonban a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján orvosolható.

[4] Átiratában a másodfokú ügyészség az ítéleti tényállás I. és II. pontját érintően is az elsőfokú bíróság által vétett elírások és pontatlanságok helyesbítését, a hiányzó ténymegállapítások pótlását indítványozta az értékesített kábítószer mennyisége, aktuálisan megállapítható minimális hatóanyagtartalma, a lefoglalásokkal érintett egyes kábítószerfajták mennyisége és számítások alapján megállapítható hatóanyagtartalma vonatkozásában.

A fentiek szerinti részletes ügyészi számítások a II.r vádlottól lefoglalt amfetamin tartalmú drogok mért eredményei alapján egy átlagos tömegszázalékos mértéket határoztak meg, amely segítségével definiálható volt részint az eljárás során biztosított, részint pedig le nem foglalt ilyen típusú kábítószeres hatóanyagtartalma.

Mindezek alapján az ügyészi indítvány az elsőfokon megállapított tényállás pontosításával és kiegészítésével I.r. vádlott terhére a jelentős mennyiség alsó határának 1034 %-át, míg II.r. vádlott terhére 1594%-át kitevő együttes kábítószer mennyiségre vonatkozó kábítószerkereskedelmet rótt.

[5] Az ügyészi álláspont a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést azzal a kiegészítéssel tekintette helytállónak, hogy a bűncselekményt I.r. és II.r. vádlott társtettesként követték el, ezzel összefüggésben az átirat részletes jogi indokolást is tartalmazott.

[6] A büntetés kiszabása körében az ügyészi álláspont megjelölte az irányadó középértéket, és további súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát, a kereskedői magatartáson túli fogyasztás tényét, a kábítószer mennyiségének a legsúlyosabb minősítés megállapítását meghaladó sokszoros volumenét, továbbá I.r. vádlott vonatkozásában azt a körülményt, hogy az ellene megindult büntetőeljárás ellenére folytatta a kábítószerkereskedői tevékenységét, ami a személyisége jelentős társadalomra veszélyességét igazolja.

Fentiekre figyelemmel a II.r. vádlott büntetése rendkívül méltányos, I.r. vádlott esetében azonban csak az elsőfokon kiszabottnál hosszabb tartamú büntetés alkalmazása szolgálja kellően a büntetési célokat.

Miután a terheltek nem tudták bizonyítani, hogy a tőlük lefoglalt készpénz nem kábítószerkereskedésből származik, ezekkel összefüggésben a vagyonekbevételek elrendelése nem mellőzhető.

A felmerült bűnügyi költség összegével, annak vádlottakra eső volumenével összefüggésben is részletes pontosító megállapításokat tartalmazott az ügyészi álláspont.

[7] Fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság nyilvános ülésen eljárva a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, az I.r.-II.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölését pontosítsa, a minősítést egészítse ki azzal, hogy nevezettek társtettesként követték el a kábítószerkereskedelmet, Terhelt I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát emelje fel, a II.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevételek összegét pontosítsa, a más jogerősen befejezett ügyben elítélt bűntárs cselekményével összefüggésben álló bűnjelekre vonatkozó elsőbírói

rendelkezéseket mellőzze, a IV.r. vádlott tulajdonát képező mobiltelefon lefoglalását megszüntetve azt rendelje kiadni az érintett terheltnek, a vádlottaktól lefoglalt készpénzre vonatkozó rendelkezés megváltoztatásával ezen összegekre vagyonekhozást rendeljen el, és pontosítsa a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket, egyebekben pedig az ítéleti tényállás kiegészítését, helyesbítését, a jogi indokolás és a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] Fellebbezésének írásbeli indokolásában az I.r. vádlott védője fenntartotta az eltérő minősítés és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében előterjesztett jogorvoslati kérelmét, részletesen elemezte az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és kimerítően részletezte az azzal összefüggő kifogásait.

Beadványában részletesen foglalkozott a védenccé, valamint Terhelt2 II.r. vádlott, tanú6, tanú5, tanú4 és tanú7 vallomásaiban foglaltakkal, egyúttal rámutatva arra is, hogy álláspontja szerint az ítélet több iratellenes megállapítást is tartalmaz, különösen az 5. oldal 2. és 4. bekezdéseit érintően.

Rámutatott arra, hogy jóllehet az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása körében II.r. vádlottat minden vonatkozásában szavahihetőnek, az általa szolgáltatott bizonyítékokat pedig hiteltérdeklőként értékelte, valójában azonban – a védő által részletesen felsoroltak szerint – több, jelentős ellentmondás is található Terhelt2 büntetőeljárás során elterjesztett védekezésében, amelyekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ezzel összefüggő értékelő tevékenysége is megalapozatlan, illetőleg téves.

A bizonyítékok átértékelésének eredményeképpen a védői érvelés szerint védenccé bűnösségét ténylegesen csak a csekély mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségében, továbbá ezzel valóságos heterogén halmazban jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás büntetében jogszerű megállapítani.

[9] A büntetés kiszabásával összefüggésben az I.r. vádlott védője részletesen elemezte a kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot, ennek alapján, továbbá a jelentős nyomatékú enyhítő körülményekre, védenccé büntetlen előéletére, részbeni beismerő vallomásra, megbánó magatartására, utólag a drogrevenűzés és reintegrációs foglalkozásokon való önkéntes és aktív részvételére, valamint a jelentős időmúlásra figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának törvényi minimumhoz közeli mértékben – a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának figyelembevételével – történő megállapítását indítványozta azzal, hogy a bírói döntés alapján a védenccé a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra legyen bocsátható.

A fentieknek történő helytadás hiányában másodlagosan indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján a kizárólagos túlsúlyban lévő enyhítő körülményekre tekintettel enyhítse a feles kedvezmény alkalmazása mellett.

[10] Fellebbezésének írásbeli indokolásában a II.r. vádlott védője fenntartva a jogorvoslati kérelmében foglaltakat továbbra is kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet a kiszabott büntetések tartama tekintetében nem differenciált védenccé és I.r. vádlott között, jóllehet II.r. vádlott a nyomozati szaktól kezdődően együttműködött, önmagára is terhelő, tényfeltáró beismerő vallomást tett, amelyhez mindvégig őszinte megbánó magatartás is társult, ezzel szemben Terhelt1 tagadta a bűncselekmény elkövetését. Mindemellett védenccé vonatkozásában nem volt ugyanolyan, illetőleg hasonló jellegű bűncselekmény miatt

folyamatban eljárás a terhére rótt cselekmény elkövetésekor, ez a megállapítás azonban nem igaz I.r. vádlott esetében.

A védői álláspont szerint annak az elkövetőnek az esetében, aki magatartásával a bizonyítást jelentősen megkönnyíti, az együttműködését a büntetés tartama tekintetében is honorálni szükséges, ellenkező esetben az együttműködés értelmetlenné válik, az így hozott döntés nem lesz belsőleg koherens, logikus, arányos és igazságos sem.

Fentiekre figyelemmel a védencével szemben elsőfokon kiszabott szabadságvesztés enyhítésére tett indítvány figyelemmel az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időmúlásra és védencének a büntetés végrehajtása alatt tanúsított kifogástalan magatartására is.

[11] A vád és védelem képviselői a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben is fenntartották az írásbeli indítványaikban foglaltakat, a fellebbviteli főügyészség képviselője az elsőfokú ítéleti indokolás egyes megállapításai között húzódó ellentmondásokra hívta fel a figyelmet, indítványt téve annak feloldására, az I.r. vádlott védője a nyomozati törvénysértésekre történő hivatkozásainak megismétlése mellett alapvetően azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem elégíti ki az ezzel szemben támasztott törvényi követelményeket, az indokolás korántsem elégséges mértékű, emellett több helyütt egyenesen téves és iratellenes megállapításokat tartalmaz, több esetben tetten érhető a vádbeli álláspont kritikátlan átvétele, ezen túlmenően pedig mind a vádhatóság, mind az elsőfokú bíróság tevékenységére jellemző, hogy a bizonyítási eszközök által le nem fedett bizonytalanságokat, réseket egyszerűen feltételezésekkel, hipotézisek felállításával próbálták kiküszöbölni.

A védői álláspont szerint a II.r. terhelt nyilatkozatainak összességében történő értékelése eredményeképpen az állapítható meg, hogy nevezett szavahihetősége megdőlt, ellentmondásos védekezésére ítéleti tényállás nem alapítható.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozataikban I.r. és II.r. vádlottak az általuk elkövetett bűncselekmények miatti őszinte megbánásuknak adtak hangot, s mindketten arra nézve is nyilatkoztak, hogy határozott és pozitív jövőképük és terveik vannak, a jövőben a társadalom hasznos tagjává kívánnak válni felhagyván a kábítószeres múltjukkal. A családi életük, kapcsolataik helyrehozására irányuló készségüknek is hangot adtak.

[12] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára, irányára, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra, a védelmi fellebbezések írásbeli indokolásának tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel, a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt felülvizsgálta.

A másodfokú felülbírálat I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdései alapján teljeskörű, azonban a II.r. vádlott, illetőleg a IV.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezések a Be. 457. §-a, illetőleg az 590. § (8) bekezdése alapján nem bírálhatóak felül, a IV.r. vádlott vagyoni igényeivel összefüggésben lényegében egyéb érdekelti pozícióban előterjesztett igény nem minősíthető fellebbezésnek, hanem pusztán észrevételként értékelhető.

[13] A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet fentiek szerinti felülbírálatát megakadályozta volna.

A teljes körű felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére, a másodfokú bírósági eljárás emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában is vizsgálta és kontrollálta.

Ekörben megállapítható, hogy érdemleges támadás perrendi, eljárási oldalról az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási tevékenységet nem érte, a nyomozati szakaszban elkövetett jogszabálysértő mulasztások, hiányosságok pótlást, illetőleg kiküszöbölést nyertek a büntetőeljárás elsőfokú bírósági szakában, így sem a terheltek, sem a védők védekezéshez való joga nem csorbult.

[14] Az ügyiratok tartalma alapján mindenben helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott büntetőeljárás során előterjesztett, egyes vonatkozásokban (például arra nézve, hogy 2021 novemberében milyen okból vitt és tartott magánál kétfélmillió forintot meghaladó készpénzösszeget a II.r. vádlottal lebeszélrt mennyiségű kábítószer tervezett értékesítését megelőzően) változó tartalmú védekezésével szemben – amely csak annyiban volt elfogadható, amennyiben azt a rendelkezésre álló, hitelt érdemlő bizonyítékok alátámasztottak vagy nem cáfoltak minden kétséget kizáróan – II.r. vádlott nyomozás során, illetőleg tárgyaláson tett vallomásaira, tanú5, tanú4, tanú1, illetőleg tanú2 büntetőeljárás során tett nyilatkozataira, tanúvallomásaira, a figyelembe vett igazságügyi vegyészszakértői, toxikológus szakértői és igazságügyi orvosszakértői vélemények tartalmára, az okirati bizonyítékként értékelt rendőri jelentések, feljegyzések adataira, a kutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvek, valamint az I.r., II.r. vádlottak között lefolytatott telefonbeszélgetések tartalmára alapította.

Helytálló bizonyítékértékelés eredményeként a törvényszék okszerűen állapította meg, hogy a II.r. vádlott az emberi egészség elleni bűncselekmények megvalósításának lényegét és egyes részleteit illetően is alapvetően konzekvens, a részletkérdésekben sem eltérő vallomásaiban a kapcsolatos I.r. vádlotti védekezést hitelt érdemlően és más bizonyítékokkal is megfelelően alátámasztottan megcáfolta.

Az I.r. védelmi hivatkozásokkal ellentétben II.r. vádlott szavahihetősége az eljárás során semmilyen vonatkozásban nem dőlt meg vagy erőtlenedett el, a védelmi érveléssel szemben a kettőjük kapcsolatát, a tervezett kábítószerértékesítés körülményeit és egyéb részletkérdéseket érintően sem nyilatkozott II.r. terhelt ellentétesen vagy önellentmondásosan, a nyilatkozatait tanú1 és tanú2 vallomása is megfelelően megerősítette.

A büntetőeljárás során a mobiltelefonok adatai kerültek elemzésre, erre figyelemmel I.r. vádlott más személyekkel fennálló bűnös kapcsolatai is felderítést nyertek, a megállapított tényállás adott részeit az elsőfokú bíróság által ismertetett lehallgatási anyag is alátámasztotta.

[15] A fentiekre is figyelemmel a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat a tárgyalás anyagává is tette, a releváns tényállási elemekre vonatkozóan azonban a törvényszék mérlegelése csak a legszükségesebb bizonyítékokra terjedt ki, ezeket nem teljeskörűen tette az elemzése tárgyává, az általa elfogadott bizonyítékok tartalmát pedig nem a szükséges mértékben, esetenként iratellenesen rögzítette a tényállásban, továbbá a megállapított tényekből további tényre helytelen következtetést vont, ezért az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint kisebb részben megalapozatlan, amely azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt.

Ellentmondásos bizonyítékértékelést és tényből tényre vont következtetést tartalmaz az elsőfokú ítélet 5. oldalának 3. bekezdésében, illetőleg 6. oldalának 3. bekezdésében foglalt

indokolási rész, utóbbiban az elsőfokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalma alapján helytállóan választotta szét a Település2i vasútállomáson az érintett terheltek által átadni, illetőleg átvenni kívánt kábítószer mennyiséget az azt meghaladóan az I.r. vádlott által magánál tartott, a jelentős mennyiség alsó határát önmagában is meghaladó hatóanyag tartalmú egyéb kábítószerrel, jellemzően MDMA tartalmú tablettától és további kannabisztól, és egyúttal helytálló módon vont következtetést arra, hogy az értékesíteni kívánt 100 gramm marihuánán túlmenően az I.r. vádlottól lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer már a mennyisége alapján, de a rendelkezésre álló rendőri jelentések, kutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyvek és határozatok, az érintett vádlottak lehallgatott beszélgetései, az I.r. vádlott feltárt bűnös kapcsolatrendszere, a nála és az ingatlanában lefoglalt bűnjelék, mobiltelefonadatok alapul vételével is az I.r. vádlott által üzött kábítószerkereskedelmi tevékenység tárgya volt.

Ezzel szemben az elsőfokú ítélet 5. oldalának 3. bekezdésében levont bírói következtetés önmagában csak a Település2i vasútállomáson tervezett mértékű kábítószer-kereskedelemre, azaz 100 gramm marihuána átadására-átvételére nézve helytálló.

[16] Mindemellett az is megállapítható, hogy mind az ítéleti tényállás I., mind pedig II. pontja vonatkozásában a vádlottaktól lefoglalt, illetőleg az általuk értékesített kábítószer mennyiségek hatóanyag tartalmának megjelölése több esetben pontatlan, illetőleg adott esetben teljesen hiányzik, ezekkel összefüggésben az elsőfokon megállapított tényállás a későbbiekben részletezendő módon – a megállapított minősítéseket azonban nem érintően – kiegészítésre, pontosításra szorult.

[17] Összességében megállapítható, hogy a releváns tényállási elemekre vonatkozóan a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a bizonyítékokat az éppen az elégségest elérő szinten elemezte, és kötelezettségének minimális szinten eleget téve alapvetően megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította, az indokolási kötelezettségének teljesítése körében a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök szolgáltatta bizonyítékok lényegét ismertetve állást foglalt a hiteltérdemlőségük tekintetében, és foglalkozott az ellentétes tartalmú bizonyítékok egymásra tekintettel történő értékelésével.

Az érdemi vonatkozásokat tekintve a törvényes keretek között elvégzett mérlegelő tevékenységen nyugvó tényállástól eltérve, az I.r. vádlott felmentéséhez, illetve büntetőjogi felelősségének jelentősen szűkebb körben történő megvonásához kizárólag a rendelkezésre álló bizonyítékok ellentétes értékelése vezethetett volna, az I.r. vádlotti védelemnek az elsőfokon előterjesztett védekezést lényegében megismétlő érvelése gyakorlatilag a bizonyítékok felülrértékelésére irányult, a felülmérlegelés tilalmából következően azonban utóbbira a másodfokú eljárásban az érdemét tekintve megalapozottan megállapított tényállás mellett nem volt törvényes lehetőség.

[18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a fentiek szerint túlnyomórészt összhangban áll az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, azonban a fentebb már kifejtett okokból a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásával helyesbítésre és kiegészítésre szorul az alábbi részletkérdések tekintetében:

- a rendelkezésre álló vegyészszakértői vélemény alapján, a kétség esetén a vádlott javára szóló elv érvényesítésével az ítéltábla a tényállás I. pontjában, az elsőfokú ítélet 3. oldalának

5. bekezdésében a mérési hibahatár figyelembevételével az elsőfokú bíróság által megállapítottakat azzal pontosítja, hogy az I.r. vádlott által használt gépjárműben a továbbértékesítés céljából tartott és lefoglalt kábítószer mért és becsült együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának $248+0,2=248,2\%$ -a.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalának 6. bekezdését annyiban pontosítja, hogy a vádlott ruházatában feltalált készpénz összege ténylegesen 2.161.280,- forint.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalának 7. bekezdésében foglaltakat az ítéltábla annyival egészíti ki, hogy az I.r. vádlott által használt lakásban továbbértékesítés céljából tartott és lefoglalt kábítószer mért és becsült mennyisége a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg, annak $0,2\%$ -a, míg a jelentős mennyiség alsó határának $0,01\%$ -a volt. Ebből következően ezen bekezdés utolsó mondatát akként kell pontosítani, hogy az I.r. vádlott által használt járműben és a tartózkodási helyén továbbértékesítés céljából tartott és lefoglalt kábítószer mért és becsült együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak összesen legalább **248,21%**-a.

- az ítéleti tényállás I. pontjában foglaltakat az elsőfokú ítélet 4. oldalának 1. bekezdésében, annak is az utolsó mondatában az ítéltábla az értelemzavaró megállapítás kiküszöbölése érdekében akként helyesbíti, hogy I.r. vádlott ezt követően legalább két alkalommal, alkalmanként bruttó 100 gramm tömegű amfetamin tartalmú kábítószerrel vett vissza továbbértékesítési célból II.r. vádlottól.

- az ítéltábla a II. pontban, az elsőfokú ítélet 4. oldalának 6. bekezdésében foglaltakat akként helyesbíti, hogy a házkutatás során összesen **328,03** gramm **nettó** tömegű kannabiszt és **628,44** gramm **nettó** tömegű amfetamin tartalmú kábítószerrel, továbbá 1.277.000,- forintot és 230,- eurót foglaltak le (a kapcsolatos lefoglalási jegyzőkönyv és vegyészszakértői vélemény). Kiegészítendő azzal is az adott tényállási rész, miszerint a lefoglalt kábítószer mért és becsült hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának legalább **1033,4%-a**, egyúttal meghaladja a különös jelentős mennyiség alsó határát is, annak $103,3\%$ -a. Az intézkedést megelőzően a II.r. vádlott amfetamint és kannabiszt fogyasztott.

- az ítéltábla az ítéleti tényállás II. pontjában, az elsőfokú ítélet 4. oldalának 7. bekezdésében foglaltakat az NSZKK aktuális táblázata adatainak felhasználásával azon megállapítással egészíti ki, hogy a II.r. vádlott által tanúlnak és tanúnak értékesített valamennyi kábítószer összes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának legalább **3,795%-át** ($1,095\%$ delta-9 THC + $2,7\%$ amfetamin) tette ki. A II.r. vádlott a fenti értékesítésekkel összesen **6.849.000,- forintra** (2283 gramm szorozva 3.000,- Ft) tett szert.

- az elsőfokú ítélet 4. oldalának 7. bekezdésében foglaltakat az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott által az I.r. vádlott részére értékesített 500 gramm tömegű amfetamin tartalmú kábítószerrel összefüggésben a II.r. vádlott Település1 tartózkodási helyén lefoglalt amfetaminból 300 gramm az I.r. rendű vádlotté volt, amelynek hatóanyag tartalma $40,86$ gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának legalább $408,6\%$ -a; míg a II.r. vádlott által korábban az I.r. vádlottnak értékesített amfetamin le nem foglalt része, azaz a „hiányzó” 200 gramm kábítószer tiszta hatóanyag tartalma, $27,24$ gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának legalább $272,4\%$ -a.

Összegezve, Terhelt1 I.r. vádlotthoz a jelentős mennyiség alsó határa legalább $965,2\%$ -ának (Település2n lefoglalva $248,21\%$, plusz az 500 gramm amfetaminra számított összesen 681% ,

és a mintegy 400 gramm kannabisz vonatkozásában a jelentős mennyiség alsó határának 36%-a) megfelelő mennyiségű, míg Terhelt2 II.r. vádlotthoz összesen a jelentős mennyiség alsó határa legalább 1309,6%-ának (a Település1on lefoglalt összes kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának 1033,4%-a, plusz az I.r. vádlott által megvásárolt, a II.r. vádlottnál tárolt, majd tőle elvitt, „hiányzó” amfetamin 272,4%, plusz a tanú1 és tanú2 részére értékesített összesen 3,795%) megfelelő mennyiségű kábítószer értékesítése, illetőleg értékesítés céljából történő tartása köthető.

A rendelkezésre álló házkutatás és lefoglalási dokumentáció, valamint az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján megállapíthatóan II.r. vádlott Településli tartózkodási helyén összesen mintegy 381,56 gramm bruttó tömegű kannabiszt, 945,14 gramm bruttó tömegű amfetamint (és MDMA-t) foglaltak le, ebből az igazságügyi vegyészszakértői vélemény csaknem az egész lefoglalt mennyiséget reprezentáló négy nagyobb tételt vizsgált méréssel, amelyekben a tiszta hatóanyagkoncentráció eltérő erősségű volt, 10,35-17,8 tömegszázalék között mozgott, de ezen négyből is a legjelentősebb mennyiséget kitevő tétel tömegkoncentrációja volt a legmagasabb, ilyen módon lehetőség volt egy átlagos tömegszázalék számítására, amely alapján a hiányzó, azaz a végső soron az I.r. vádlott által elvitt 200 gramm amfetamin hatóanyagtartalmára is releváns következtetés volt vonható. A fentiek szerint irányadó négy különböző tömegszázalék átlaga a vegyészszakértő által megállapított hibahatárokat is a terheltek javára értékelve 13,62%. Utóbbi adat figyelembevételével lehetett megállapítani azon 500 gramm amfetamintartalmú kábítószer vonatkozásában is a tiszta hatóanyagtartalmat, amelyre nézve az elsőfokú ítélet semminemű ténymegállapítást nem tartalmazott.

A másodfokú bíróság tehát a bemenő adatok pontosításával és az átlagos tömegszázalék kiszámítása során a mérési hibahatár terheltek javára történő figyelembevétele mellett fogadta el és pontosította a fellebbviteli főügyészségi átirat ezzel kapcsolatos számítási módszerét, és összességében a vádlottak terhére róható kábítószer ilyen módon meghatározható, tiszta hatóanyagtartalmát.

[19] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az immár további korrekcióra nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[20] Az utóbbiak szerint megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést az I.r. és II.r. vádlott bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségük megállapíthatóságára, a bűncselekmény minősítésével összefüggésben azonban az ítéltábla nem osztotta maradéktalanul az elsőbírói jogi álláspontot.

A töretlen ítélkezési gyakorlat (Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE számú jogegységi határozata) arra mutat rá, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak, egyúttal magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely előmozdítja, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezen magatartások közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, pusztá tárolása, amely magatartásformák önmagukban is befejezett, önálló, tettesi cselekménynek minősülnek. A kereskedéssel elkövetési fordulatnak a forgalomba hozataltól eltérően a kísérleti stádiuma általában kizárt.

A kábítószerkereskedés tehát rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, illetőleg ezeknek sorozata, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem a rendszeres közvetítők is (társ)tettesként vonandóak felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást valósítanak meg.

Fentiek értelmében a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése önmagában már akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha egyéb többletmagatartás egyáltalán nem kapcsolódik hozzá.

Helytálló és minden szempontból megalapozott az az elsőbírői felismerés, miszerint jelen ügyben az I.r. és II.r. vádlottak birtokából lefoglalt, illetőleg a II.r. vádlott önmagát is terhelő vallomásaiban szereplő kábítószeres kifejezetten jelentős mennyisége, sokfélesége, eltérő fogyasztási igények kielégítésére való alkalmassága, egyes esetekben a csomagoltsági állapota, illetőleg különböző nagyságú adagokra történő szétporciózása és azok tárolási körülményei egyaránt kifejezetten arra utalnak az összes ezzel kapcsolatos releváns bizonyíték értékelése mellett, hogy a több alkalommal is feltalált kábítószer mennyiségeket egyik terhelt, így I.r. vádlott sem pusztán birtokolta, az esetében is igazolt megállapítás, miszerint túlnyomórészt nem saját felhasználás céljából szerezte be és tartotta magánál a drogot. Fentiekkel összefüggésben az I.r., II.r. vádlottak terhére rótt kábítószerkereskedelmi tevékenység jogi minősítését, konkrétan annak jogszabályi megjelölését pontosítani, kiegészíteni volt szükséges a IV. fordulat szerinti elkövetési módra történő utalással.

Fentiekben túlmenően a másodfokú bíróság mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség azzal kapcsolatos jogi álláspontját, miszerint a terhükre rótt bűncselekményt I.r. és II.r. vádlottak társtettesként valósították meg, ugyanis kölcsönösen üzleteltek különböző kábítószerfajtákkal, egymásnak adtak, illetőleg egymástól vettek drogot azzal a céllal, hogy a felvevőpiac igényeit napi szinten ki tudják elégíteni, ezen magatartásuk tanúsításakor felismerték, hogy társuk a fogyasztáson túlmenően forgalmazói típusú magatartást is megvalósít, egymás vonatkozásában egyszerre jelentettek kábítószerbeszerzési forrást, illetőleg értékesítési lehetőséget is. Az adatokból megállapítható módon II.r. vádlott I.r. vádlott által végzett drogereskedésben oly módon is részt vett, hogy az I.r. vádlott által, részben tőle kereskedési céllal megszerzett kábítószer a tartózkodási helyén az I.r. vádlott kérésére mindaddig tárolta, ameddig a társa értékesíteni tudta, ilyen módon a korábban általa az I.r. vádlottnak értékesített kábítószer tárolásával a kábítószer-kereskedelem összetett folyamatának egyik részemét is megvalósította. A társtettesi elkövetés csupán a Település2i vasútállomáson az előzetes megállapodással érintett 100 gramm marihuánán túlmenően az I.r. vádlottól lefoglalt kábítószer vonatkozásában nem állapítható meg erre vonatkozó konkrét bizonyítékok hiányában.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által helytálló szempontrendszer alapján értékelt körülményekre tekintettel I.r. vádlott vonatkozásában mind a Település2i vasútállomáson nála lefoglalt többfajta kábítószer tekintetében, mind pedig az általa a II.r. vádlottnál tárolt és részben tőle visszavett amfetamintartalmú kábítószer, valamint a kannabisz vonatkozásában forgalmazói típusú, konkrétan kábítószer kereskedelmét célzó magatartás tanúsítására kellett következtetést vonni.

[21] A fentiek szerint jelen ügyben lényegében az állapítható meg, hogy a kábítószerkereskedelmet célirányosan folytató I.r. és II.r. vádlottak is fogyasztottak a megszerzett kábítószerből.

Az ilyen típusú helyzetekkel összefüggésben a Kúria a Bfv.II.2088/2015/5. számú határozatában megállapította, hogy „amennyiben a kábítószer kereskedelmet elkövető

egyúttal fogyaszt is a kábítószerből, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg.”. Ezzel párhuzamosan a legfőbb bírói fórum eldöntötte azt is, hogy azon cselekményegység, amelynek a keretében a látszólagos alaki halmazatot feloldó szubszidiaritás értelmezendő, nem korlátozódik sem a Btk. 178. §-ában szabályozott kábítószer birtoklása, sem a Btk. 178-179. §-aiban azonos cím alatt szabályozott kábítószer birtoklása bűncselekményekre, hanem emellett - egyidejű elkövetés esetén - egyaránt érvényesül a Btk. 176-177. §-aiban szabályozott kábítószer-kereskedelem vonatkozásában is.

Fentiek szerint a Btk. 178. § (6) bekezdésében szabályozott szubszidiaritás akkor is alkalmazandó, ha az elkövető a kábítószer fogyasztása, illetőleg a kábítószer ilyen célból történő megszerzése során fejt ki súlyosabban büntetendő, a kábítószer-kereskedelem vagy a kábítószer birtoklása körében pönalizált elkövetési magatartást, a szubszidiaritás folytán az elkövető bűnösségét kizárólag a súlyosabban minősülő kábítószerrel visszaélés bűncselekményében, a jelen ügyben konkrétan a kábítószer kereskedésben lehet és kell megállapítani.

Amennyiben tehát a forgalomba hozatal vagy kereskedés elkövetői magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettét vagy annak kísérletét elkövető egyúttal fogyaszt is kábítószer, terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem büntette vagy annak kísérlete állapítható meg (EBH 2016. B.15.).

A jogi indokolás ezen túlmenően azzal is kiegészítésre szorul, hogy az elkövetéskori Btk. 459. § (1) bekezdésének 18. pontja alapján a kannabisz, az amfetamin és az MDMA kábítószernek minősül.

[22] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által részint helytállóan számba vett enyhítő és súlyosító körülményekre, a szankcióalkalmazás jelen ügyben releváns körülményeivel összefüggő elsőbírói feltáró és értékelő tevékenység azonban több vonatkozásban is korrekcióra szorul.

Azon büntetéskiszabást befolyásoló körülmények, amelyek a büntető törvénykönyvben meghatározott Különös Részi tényállások esetében a jogalkotó szándékának függvényében minősített esetként, felminősítő körülményként kerültek szabályozásra, egyéb, ilyen rendelkezést nem tartalmazó törvényi tényállások megvalósítása esetén súlyosító nyomatékú büntetéskiszabási tényezőként nyerhetnek megfelelő értékelést. A kábítószer birtoklása kapcsán szabályozott különösen jelentős mennyiségű kábítószerre történő elkövetés minősítő körülménye a Btk. 176. §-a szerinti büntett vonatkozásában egyértelműen súlyosító körülményként értékelendő, megállapítván, hogy az elkövetés volumene a II.r. vádlottat illetően ezen értékhatárt is jelentősen meghaladta, míg I.r. vádlott vonatkozásában azt jelentősen megközelítette. Egyéb bíróságok eseti döntéseire hivatkozva sem értékelhető a fenti volumenű elkövetés a legcsekélyebb enyhítő nyomatékkal sem.

Az ítéltábla különböző tanácsai jelenleg is heti rendszerességgel bírálnak el a másod- és harmadfokú felülbírálat körében kábítószerrel visszaéléssel összefüggő cselekményeket, ezen cselekmények köztudomású elszaporodottsága tény.

Ugyancsak súlyosító körülményként értékelendő mindkét vádlott vonatkozásában a kereskedői magatartáson túlmenően a rendszeres kábítószerfogyasztás ténye, továbbá I.r. vádlott esetében az a körülmény, hogy az ellene megindult büntetőeljárás ellenére folytatta a kábítószerkereskedői tevékenységét, amely a személyében rejlő társadalomra veszélyesség jelentős fokát igazolja.

Az irányadó büntetési tételkeret mindkét vádlott vonatkozásában – a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés körében – 5-20 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 12 év 6 hónap. Különösen a terhére megállapított kábítószer mennyiségére

figyelemmel a II.r. vádlottal szemben elsőfokon alkalmazott büntetés kifejezetten méltányos, ügyészi fellebbezés hiányában beállt a súlyosítási tilalom, ugyanakkor annak enyhítésére sincs ok. Az elsőfokú ítéletben alkalmazott szankciók belső arányosságát vizsgálva megállapítható, hogy II.r. vádlott már a nyomozati szakban is együttműködött a hatóságokkal, önmagára nézve is terhelő, tényfeltáró beismerő vallomást terjesztett elő, amely őszinte megbánó magatartással is párosult, ezzel szemben I.r. vádlott mindvégig tagadta a vád lényegét képező kábítószer-kereskedési magatartást, mindemellett az I.r. vádlott az ugyanolyan bűncselekmény miatt vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás során valósította meg az ismételt, nagy tárgyi súlyú bűncselekményét, amely körülményekre tekintettel és a másodfokú bíróság által a fentiek szerint értékelt további súlyosító körülmények szem előtt tartása mellett a büntetési célok I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokon kiszabott szankciónál súlyosabb joghátrány alkalmazásával érhető el.

[23] Figyelemmel arra, miszerint I.r. és II.r. vádlottak a büntetőeljárás során megfelelően nem tudták bizonyítani, hogy a tőlük lefoglalt készpénz nem az általuk folytatott kábítószer-kereskedésből származik, az I.r. vádlott által etekintetben felajánlott bizonyítékok nem voltak alkalmasak a terhelt által bizonyítani kívántak alátámasztására, ezért a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján azokra vagyonek Kobzást kellett elrendelni azon összeg kivételével, amelyre nézve IV.r. vádlott hiteltérde mlő okiratok benyújtásával a tulajdonjogát igazolta. (II.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárás során kiegészített ítéleti tényállásnak megfelelően állapította meg a bíróság a vagyonek Kobzás összegét: 6.849.000,- Ft+800.000,- Ft=7.649.000,- Ft).

Ugyanilyen bizonyítéki megalapozottság folytán a büntetőeljárás során biztosított és a bűnjeljegyzék 40. tétele száma alatt kezelt mobiltelefon lefoglalását a másodfokú bíróság a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, egyúttal a 321. § (1) bekezdése alkalmazásával a IV.r. vádlottnak kiadni rendelte.

A korábban már jogerős határozattal befejezett büntetőeljárással érintett III.r. vádlottal összefüggő bűnjelre vonatkozó rendelkezést az ítéltábla mellőzni rendelte.

[24] Számítási pontatlanságok és hiányosságok okán a másodfokú bíróság a fellebbeviteli főügyészségi átiratban foglaltaknak megfelelően helyesbítette az elsőfokú büntetőeljárás során felmerült, a magyar államot és az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költségek összegét.

[25] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálv a, a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot a Be. 606. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése jogszabályi hivatkozásának, megjelölésének pontosításával, illetőleg nevezettek társtettesi minőségének feltüntetésével megváltoztatta, az I.r. vádlottal szemben a törvényszék által kiszabott fegyházfokozatú szabadságvesztés tartamát 8 évre súlyosította, I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában vagyonek Kobzást rendelt el, pontosította a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelre vonatkozó rendelkezést, végül helyesbítette az elsőfokon felmerült bűnügyi költség számítási hibák okozta tévesen meghatározott összegét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott ítéletét – miután a további rendelkezések törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával helyben hagyta azzal, hogy a II.r. vádlott személyi adatait korrigálva a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú határozat kihirdetésétől a másodfokú

határozathozatal időpontjáig az I.r.-II.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a velük szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította.

Győr, 2026. január 29.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2025. május 22. napján kihirdetett, 31.B.21/2024/90. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. január 29.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke